

Επιχειρηματίες – Ασχοληθείτε με την Ουσία

Του Δρα Κώστα Γ. Κονή *

Ύστερα απο μια σειρά άρθρων με επίκεντρο την επιχείρηση θα στρέψουμε την προσοχή μας στον ίδιο τον επικεφαλής της επιχείρησης. Τον manager, ο οποίος πολλές φορές είναι και ιδιοκτήτης της επιχείρησης ακόμα και εργαζόμενος σαυτή.

Ο μεγάλος γκουρού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στις ΗΠΑ, Michael Gerber, λέει πως κάθε άτομο «επιχειρηματίας» που δημιουργεί τη δική του επιχείρηση είναι στην ουσία ταυτόχρονα μια τριπλή μοιρασμένη οντότητα και προσωπικότητα που αποτελείται απο τον επιχειρηματία (entrepreneur), τον manager και τον τεχνίτη-εργαζόμενο (technician) σε αυτή. Στην πραγματικότητα, οι πιο πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις δημιουργούνται απο άτομα που έχουν κάποιο πάθος, ενδιαφέρον ή αγάπη για το ίδιο το αντικείμενο δραστηριοποίησης της επιχείρησης (technicians).

Έτσι, αν καποιος έχει μανία με τους υπολογιστές ως χρήστης ή ως τεχνικός (technician) δημιουργεί κάποια στιγμή τη δική του επιχείρηση ηλεκτρονικών υπολογιστών. Κάποιος που του αρέσουν τα λογιστικά (technician) δημιουργεί το δικό του λογιστικό γραφείο, κάποιος που του αρέσει η μαγειρική δημιουργεί το δικό του εστιατόριο ενώ κάποιος που του αρέσουν τα αυτοκίνητα γίνεται εισαγωγέας αυτοκινήτων. Έχουμε δηλαδή ανθρώπους οι οποίοι επειδή αρέσκονται στο ίδιο το θέμα ή το αντικείμενο ενασχόλησης της επιχείρησης, θεωρούν, ότι είναι εξίσου απλό και εύκολο να δημιουργήσουν, να αναπτύξουν και να διοικούν μια επιχείρηση, μικρή έστω, που θα ασχολείται με αυτή την επαγγελματική δραστηριότητα.

Οι πιο πολλές λοιπόν μικρομεσαίες επιχειρήσεις δημιουργούνται απο ανθρώπους στους οποίους απο την τριπλή οντότητα στην οποία αναφερθήκαμε πιο πάνω, κυριαρχεί εκείνη του technician. Αυτό τους κάνει να διαθέτουν πολύ πιο μεγάλο χρονικό διάστημα σε δραστηριότητες που έχουν σχέση με τις πρακτικές εργασίες και λιγότερο με τις διευθυντικές ή τις στρατηγικές με τις οποίες θα έπρεπε να ασχολείται κατα κύριο λόγο ο επιχειρηματίας.

Θα έλεγα λοιπόν πως το πιο πάνω γεγονός, το οποίο σε γενικές γραμμές έχει εφαρμογή και στη μικρή μας χώρα, αποτελεί την κύρια και βασική πρόκληση στο επιχειρηματικό σκηνικό των μικρομεσαίων, ίσως και όχι μόνο, επιχειρήσεων μας. Πώς δηλαδή θα καταφέρουν να συνυπάρξουν οι τρεις αυτοί ρόλοι στην επιχείρηση (του επιχειρηματία, του manager και του τεχνικού εργαζόμενου) χωρίς ο ένας να εξοντώσει τον άλλο και χωρίς ο ένας να λειτουργήσει εις βάρος του άλλου. Καθόλου εύκολη υπόθεση.

Φανταστείτε απλά μια συνηθισμένη επιχείρηση στην οποία κάποιος θα πρέπει να σκεφτεί αν θα πρέπει να αλλάξει στρατηγική και να προχωρήσει σε νέες συνεργασίες (ο επιχειρηματίας), κάποιος θα πρέπει να οργανώσει την δουλειά άλλων και να υλοποιήσει στρατηγικές (manager) και κάποιος να κάνει κάποια συγκεκριμένη εργασία (technician) γιατί αυτός είναι ίσως ο καλύτερος σε αυτή τη δουλειά. Το πρόβλημα δημιουργείται όταν όλα αυτά αφορούν το ίδιο άτομο. Πώς θα μοιραστεί σε αυτούς τους ρόλους και πώς θα τους φέρει εις πέρας όλους με επιτυχία ;

Προσωπικά θα έλεγα ότι ο επιχειρηματίας δημιουργός της επιχείρησης θα πρέπει να αναλώνεται περισσότερο με τα στρατηγικά θέματα της επιχείρησης, λιγότερο με τα διοικητικά (ως manager) και πολύ λιγότερο με τα καθημερινά εργασιακά (ως technician). Χωρίς να υποτιμάται βέβαια η σημασία και των τριών δραστηριοτήτων θα πρέπει να υπάρχει διαύγεια και καθαρή αντίληψη ρόλων, έργου, αποστολής και όφελους απο κάθε δραστηριότητα.

Ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι να σχεδιάσουμε και εγκαταστήσουμε τέτοια συστήματα στην επιχείρηση, μελετημένα και αποδοτικά, τα οποία δεν θα απαιτούν, ούτε θα εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό απο την προσωπική και ατομική συνεισφορά και παρέμβαση ακόμα και του ίδιου του δημιουργού της επιχείρησης. Θα πρέπει δηλαδή, μέριμνα και αποστολή μας να είναι να «φτιάξουμε» μια επιχείρηση που θα «δουλεύει» απο «μόνη της».

Μια επιχείρηση που θα έχει σύστημα εδραιωμένο και δοκιμασμένο για όλες τις δραστηριότητες της, σύστημα παραγωγής προϊόντων και ιδεών, σύστημα πωλήσεων, σύστημα υποστήριξης, σύστημα προώθησης των προϊόντων και υπηρεσιών. Μόνο αν υπάρξουν τέτοια συγκεκριμένα και λειτουργικά συστήματα θα επιτρέψουν στον επιχειρηματία να «απελευθερωθεί» και να ασχοληθεί με την επιχειρηματική και στρατηγική πτυχή της επιχείρησης του.

Στην προσπάθεια του λοιπόν αυτή, και σε προσωπικό επίπεδο, θεωρώ οτι οι απαντήσεις που θα πρέπει να δοθούν απο τους επιχειρηματίες μας με ειλικρίνεια στις πιο κάτω ερωτήσεις είναι σημαντικές.

- Αυτό που αναλώνει τον χρόνο μου τη συγκεκριμένη στιγμή απαιτεί πράγματι τη δική μου προσωπική εμπλοκή ;
- Αυτό που κάνω τώρα είναι πράγματι ο καλύτερος και πιο αποδοτικός τρόπος για να επιτύχω αυτό που επιδιώκω ;
- Έχω φροντίσει να μεταφέρω τη γνώση αυτού που κάνω αυτή τη στιγμή σε κάποιο σύστημα έτσι που την επόμενη φορά να μην επιβάλλεται η δική μου προσωπική ανάμιξη και εμπλοκή ;

Είναι λοιπόν απαραίτητο, για το καλό της ίδιας της επιχείρησης, ο επιχειρηματίας να μην επιτρέψει στον εαυτό του να αναλωθεί σε δραστηριότητες χωρίς στρατηγική σημασία και όφελος οι οποίες θα μπορούσαν να ενσωματωθούν σε κάποια διαδικαστική ρουτίνα ενός συστήματος και να υλοποιηθούν, έστω και μετά απο εκπαίδευση, απο κάποιον άλλο.

Η τυπική απάντηση και δικαιολογία οτι «αν δεν το κάνω εγώ δεν μπορεί να γίνει» ή « αν απουσιάσω εγώ, όλα θα σταματήσουν» δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως υπογγραμμή των ικανοτήτων μας αλλά ως αδυναμία της επιχείρησης και των συστημάτων της και ως ένδειξη της πολλής δουλειάς που έχει ακόμα να γίνει.

Περιμένοντας τις προάλλες ένα πολύ επιτυχημένο αυτοδημιούργητο επιχειρηματία μας, με όραμα και φοβερές ικανότητες για μια συνάντηση κατεύθυνσε με μεγάλη καθυστέρηση ταλαιπωρημένος και καταιδρωμένος. Μετά απο τη δική μας συνάντηση, για την καθυστέρηση της οποίας απολογήθηκε ευγενικά, θα έπρεπε,

όπως είπε, να επιστρέψει στην πόλη του απο την οποία είχε φύγει απο νωρίς για «σημαντικές» δουλειές που «επέβαλλαν» τη δική του προσωπική παρουσία. Δεν μπορώ να πώ ότι πείστηκα απο τη συνομιλία μας ότι όλα απο όσα διηγήθηκε ότι είχε κάνει πριν την συνάντηση μας επέβαλλαν την δική του προσωπική εμπλοκή και παρουσία. Ο κόπος όμως και ο χρόνος που αναλώθηκε ; Αν αυτό γίνεται συχνά ποιά θα είναι η επίπτωση στην αποδοτικότητα, στην πρόοδο της επιχείρησης ακόμα και στην ίδια την υγεία ;

Για μια επιτυχημένη λοιπόν επιχειρηματική πορεία οι επικεφαλείς θα πρέπει να έχουν ξεκάθαρο σχέδιο, στρατηγική και όραμα. Θα πρέπει προπάντων να κάνουν προτεραιότητα τους το «στήσιμο» συστημάτων που θα «δουλεύουν» χωρίς να τους αναλώνουν. Να ξέρουν ανα πάσα στιγμή τι και γιατί το κάνουν και πως αυτό συνδέεται με τους στόχους και τη στρατηγική τους. Το γεγονός ότι τρέχουμε δεν σημαίνει ότι τρέχουμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Ούτε ο κόπος είναι ένδειξη του ότι καταφέραμε κάτι. Μόνο αν συνδεθεί με το αποτέλεσμα έχει σημασία.

* konis@innovageconsulting.com tel. +357 99697484

4/3/09